

Живот је заиста необична појава. Да није тако, не би нас тако често и богато чашћавао свакојаким изненађењима, мирио непомирљиво, спајао неспојиво, преплитао срећу и тугу, сунце и кишу, правио дугу. Постоје различите школе мишљења које покушавају да објасне зашто су ствари баш у тој мери контрадикторне, гротескне и необјашњиве. Ни једна, наравно, не даје потпуне и за све задовољавајуће одговоре.

Списак чуда која живот носи је дуг готово колико и доколица доконих, а она је, као што знамо, бескрајна. И ту помоћи нема. Али, шта у том доколичарском бескрају раде они који су од стране грађана ове земље плаћени да бесмисао приведу смислу, а неправду правди, питају се данас с неверицом ти исти грађани.

У оштрој конкуренцији, у мртвој трци која не престаје, у фарси у коју се претворио јавни живот Србије, међу гомилом политичара без идеје, судија без морала, аналитичара без образовања, своју звездану ноћ има онај од кога се то најмање очекивало – в. д. републичког државног тужиоца, Слободан Радовановић.

Овај, у широј јавности и ван Крагујевца до скоро мало познати правник, а од недавно ударна песница државне борбе против организованог криминала, корупције и свих облика хулиганства, пошто је, очигледно, процесуирао све носиоце ових деликтних појава, решио је да, у радно време и о нашем трошку, да свој креативни допринос чудима које живот ствара.

Тако, већ неколико дана, траје тужиочева одсудна битка, у којој доказује да постоји јасна, чврста и логична веза која спаја *Николу Коперника* (Nicolaus Copernicus, 1473-1543),
Галилеа Галилеја
(Galileo Galilei, 1564),
Ђордана Бруна
(Giordano Bruno) и
Владана Лукића
(рођен 16. фебруара у Сопоту).

А ево, укратко, и како су ова лица повезана у деликту због којег, по тужиоцу,

Хелиоцентрична драма – завршни чин?

Пише: Драган Добрашиновић
уторак, 03 новембар 2009 18:13

горепоменутом Лукић Владану треба, поред новчане казне, одредити и меру забране обављања функције председника фудбалског клуба Црвена звезда и свих других спортских функција. Коперник Никола познат је као пољско-немачки астроном, први научник који је формулисао хелиоцентричну теорију свемирских тела. На бази својих проучавања написао је дело “О кружењу небеских тела” (*De revolutionibus orbium coelestium*) које је 1543. године објављено у Нирнбергу у шест књига. У најкраћем, Никола је тврдио да се Земља окреће око своје осе и око Сунца и због тога је сносио тешке последице. Још горе од њега прошли су и његови следбеници, поборници ове теорије, Галилеј Галилео и Бруно Ђордано. Први је јавно морао да се одрекне својих уверења, а други је 1600. године у Венецији спаљен на ломачи.

Уместо да извуче поуку из тужних судбина својих славних претходника, астронома, математичара, физичара, Лукић Владан одлази у Нови Пазар, на куп утакмицу Црвене звезде са домаћинима, у дуксерици на којој је писало: „Док се земља око сунца креће”. Државни тужилац, разуме се, реагује у духу својих славних претходника, и епилог је већ познат. Неће се клуба наводити они који и даље шире те назадне и наопаке хелиоцентричне идеје.

Е сад, пошто су поступци државног тужиоца у свакој, па и нашој држави, далеко од неозбиљних и безначајних, оваква упорност у обрачуну са овом врстом „хулиганства” које је промовисао тужилац Радовановић отвара одређана питања:

Прво, има ли тај исти тужилац у земљи уништеној криминалом и корупцијом, преча и паметнија посла него да се спортским функционерима и навијачима прегања око тога да ли се једна песма завршава на један или други начин, да ли су у наставку главни јунаци „звездени барјактари” или „звездени хулигани”;

Друго, како ће тужилац доказати да је Лукић, носећи поменуту дуксерицу, имао у виду баш „хулигане”, а не „барјактаре”;

Треће, има ли у Србији других, већих и пречих преступника од Владана Лукића, којима би државни тужилац требао да се бави, или је оптужени својим чињењем сублимирао сав организовани криминал, корупцију у врху власти и хулиганство, па ће одлуком судије за прекршаје ствари у овој земљи најзад бити приведене правди;

Хелиоцентрична драма – завршни чин?

Пише: Драган Добрашиновић
уторак, 03 новембар 2009 18:13

И четврто, због чега господин Радовановић доследно и непоколебљиво, кад већ ствари види на такав начин, не затражи да надлежни прекршајни судија и председнику Републике, ноторном конзументу алкохола на спортским теренима, изрекне, поред новчане казне, и меру забране обављања свих политичких функција на одређено време.

Па кад је већ циркус, нека буде комплетан.